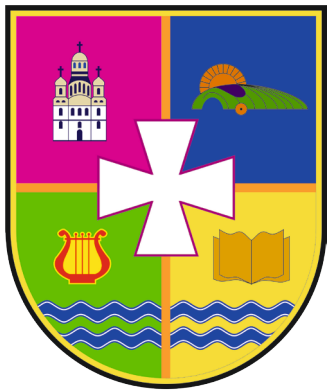

Наша громада – єдина родина

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
І.П. Котляревський.

ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА ПРО ЖИТТЯ НАШОГО КРАЮ

№23(75) 18 ГРУДНЯ 2020 РОКУ

Шановні друзі, колеги, земляки і працівники ПП «БіАГР», ТОВ «Білагро», всі жителі Білоцерківської ОТГ!

Спливають останні дні 2020 року.

Дуже скоро ми зустрічатимемо новий 2021 рік.

Рік, що минає, був украй непростим для нашого підприємства і громади. Ми стикалися з серйозними викликами й водночас досягали вагомих звершень. Цей рік став роком початку глобальної реконструкції ПП «БіАГР». Попри труднощі та перешкоди, що виникали, нам вдається втілювати плани та модернізовувати підприємство. Ми долаємо виклики й пишаємося цим. Попереду у нас ще багато роботи, але ми готові до непростих завдань і з оптимізмом дивимось в майбутнє.

2020-й рік був надзвичайно складним і для всього людства. Всі ми вперше зіткнулися з непростим випробовуванням – пандемією коронавірусу COVID-19. Сподіваємось, що наступного року його таки вдається приборкати.

Пандемія вказала на слабкі сторони нашого життя. Той, хто вмів робити правильні висновки, після потрясіння та негараздів стає тільки сильнішим.

Ми теж мусимо стати іншими, змінити своє ставлення до, здавалося би, буденних речей. Насамперед усвідомити, що найбільша цінність – людське життя, стати уважнішими, терпимішими одне до одного і до людей, які нас оточують, стати відповідальнішими за свої думки, слова і вчинки.

Прийміть найщиріші вітання з нагоди Нового року та Різдва Христового. Хай ці святкові дні, а також усі наступні дні року будуть мирними і сповненими радістю, любов'ю, світлимим помислами. Хай над нашою країною буде мирне небо, і всі дорослі й діти сплять спокійно, знаючи, що наші воїни гарантують нам тишу, спокій і дарують нам веселі та радісні новорічні свята. Ми дякуємо нашим воїнам за це, хай їх і їхні родини оберігає Господь!

Хай у новому році щастя і удача стануть вашими вірними супутниками, здоров'я буде міцним, а достаток переслідує увесь рік.

Хай у новому році життя грає всіма фарбами, збуваються мрії, сяють на обличчях посмішки, очі світяться щастям!

Хай в душі буде більше тепла і добра!

Бажаю всім колегам і жителям громади успіхів, наполегливості, творчих пошуків і нових відкриттів!

Хай Новий рік дарує тільки найкраще!

Слава Україні!

Віктор КОРДУБАН,
депутат Полтавської обласної ради.

Шановні наші колеги й жителі Білоцерківської ОТГ!

Новорічні свята – це час радісних і дивовижних змін, коли прийнято підбивати підсумки, оцінювати здійснені справи, намічати плани на майбутнє.

2020 рік залишив помітний відбиток у житті нашої компанії. Переконані, він залишиться у наших спогадах, запам'ятається як знаменними подіями і славними справами, так і випробуваннями, які він приніс усьому світові. Рік, що минає, був складним, сповненим відповідальних рішень, і насичений роботою, спрямованою як на розбудову нашого підприємства, так і на розвиток громади.

Але, безумовно, найбільше досягнення нашої компанії – це люди, їхня працелюбність, відповідальність, висока культура й унікальний інтелектуальний потенціал. Щиро дякуємо всім працівникам ПП «БіАГР» за працю, за небайдужість, за плече товариша і за досягнуті результати.

2021 рік має стати періодом закріплення, розвитку, продовження досягнутого й підкорення нових вершин. Маємо впевненість, що наші цілі будуть досягнені.

Від щирого серця прийміть привітання з наступаючим новим 2021 роком та Різдом Христовим!

Хай світло різдвяної зірки осяє кожен оселю, наповнить любов'ю і милосердям серця, додасть сили і наснаги для втілення в життя всіх задумів та планів.

Хай Господнє благословення оберігає та захищає наших воїнів, які стоять на захисті українських кордонів, дарує мир та благодать нашій землі.

Бажаємо добра і злагоди, щастя й успішного здійснення всіх намічених планів!

Хай у кожному домі, у кожній родині відбуваються лише світлі та радісні події, здійснюються найзаповітніші мрії й бажання! Щастя всім, злагоди, достатку та взаєморозуміння!

Бажаємо, щоб доля була прихильною і щедрою до кожного, дарувала здоров'я, радість та благополуччя, а новорічно-різдвяні передзвони наповнювали душі вірою й любов'ю, а взаємини – щирістю та розумінням!

З Різдом Христовим! З Новим роком!

З повагою
Рада директорів ПП «БіАГР»:
генеральний директор Оксана КОРДУБАН,
директор Роман КОВАЛЕНКО,
комерційний директор Сергій ОНОКІЙ,
фінансовий директор Катерина ОПРЯ.

Іван Лещенко: «Матеріальне благополуччя й духовний розвиток – головні критерії успішності громади»

6 грудня набув чинності довгоочікуваний Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо впорядкування окремих питань організації та діяльності органів місцевого самоврядування та районних державних адміністрацій». Він припинив повноваження ліквідованих сільських, міських і районних рад та визначив правонаступництво щодо майна, прав і обов'язків територіальних громад, затверджених Кабміном.

Тож розмова з Білоцерківським сільським головою Іваном Васильовичем Лещенком стосувалася насамперед процесу

Білоцерківський сільський голова
І. В. Лещенко.

об'єднання двох ОТГ – Рокитянської і Білоцерківської. І, звичайно ж, перспектив подальшого розвитку.

Яким буде бюджет

– Згаданий закон, – починає розмову Іван Васильович, – наразі дав можливість розпочати реорганізацію Рокитянської сільської ради та її виконавчого комітету шляхом приєднання до Білоцерківської сільської ради.

– За кілька днів депутати сільської ради ухвалюватимуть бюджет на наступний рік. Вочевидь, за такий короткий час складно розібратися з потребами приєднаної території та закласти виважені показники...

– Безумовно. Зараз досить важко збагнути, в якому стані перебуває інфраструктура, оцінити ухвалені Рокитянською сільською програми, їх фінансування тощо. Ускладнює ухвалення нашого кошторису на наступний рік і те, що й досі не оприлюднений Державний бюджет, звучать тільки окремі цифри.

У проєкті держбюджету задеклароване велике вилучення коштів із нашої громади – так звана реверсна дотація – на рівні 6,3 млн грн. І незалежно від того, чи будуть надходження в наш бюджет, чи ні, ми вимушені будемо щомісяця віддавати державі понад півмільйона гривень.

Сподіваюся, що ті планові по-

казники, які ми передбачимо в доходній частині бюджету, будуть реальними й дозволять забезпечити наші владні повноваження.

Реальність бюджету на 2020 рік по нашій Білоцерківській громаді підтверджує той факт, що навіть не дивлячись на зменшення надходжень, викликані пандемією, пільгами зі сплати податків, цьогорічний бюджет щомісяця виконувався в межах 100 відсотків.

– Тобто усе заплановане на 2020 рік громаді вдалося реалізувати?

– Не зовсім так. Нам довелося кілька разів коригувати бюджет.

Далі на стор. 2

Іван Лещенко: «Матеріальне благополуччя й духовний розвиток – головні критерії успішності громади»

Закінчення. Початок на стор. 1

Наприклад, у зв'язку з пандемією коронавірусу держава відмінила своє рішення про виділення коштів на розвиток об'єктів інфраструктури. Для Білоцерківської ОТГ у держбюджеті було передбачено близько 1,8 млн грн, але рішенням Верховної Ради України їх перенаправили на інші цілі. У результаті ми не змогли виконати частину запланованого й змушені були відмовитися від капітальних видатків на території громади. Лише у Балакліївському НВК вдалося замінити покрівлю над спортивною залом.

– Тепер ці роботи перенесете на наступний рік?

– Поки що не можемо цього зробити: не маємо фінансової можливості. Сподіваємося на інвестиції та вільний залишок у бюджетах обох громад. Це й дозволить підтримувати інфраструктурні об'єкти в належному стані.

Чинне законодавство чітко регламентує терміни ухвалення бюджету: до 25 грудня. Тож ми вже підготували та оприлюднили на своєму сайті проект бюджету на наступний рік, зараз триває його активне обговорення. Вочевидь, якісь цифри зміняться.

Разом із бюджетом депутати ухвалюватимуть і План соціально-економічного розвитку нашої громади на 2021 рік. Зараз надходять пропозиції від депутатів, жителів громади. Але чи вдасться реалізувати план повністю, сказати важко. Щоб скласти більш-менш чітку картину подальшого розвитку, ми мали б пропрацювати як єдина громада хоча б один бюджетний рік. Отож буду відвертим: цей план більше нагадує наміри...

– Ви, певно, вже оглянули бюджетні об'єкти колишньої Рокитянської ОТГ. Які Ваші вра-

ження?

– У мене залишилися негативне враження від побаченого. Кожен об'єкт інфраструктури потребує негайного втручання, негайного виділення коштів. Чесно кажучи, сподівався на кращий результат. Але ж люди не винні в тому, що склалася така ситуація. Щиро хочеться навести на приєднаній території лад, щоб нові мешканці Білоцерківської громади відчули, що є влада, яка про них піклується, яка хоче поліпшити життя, зокрема й умови роботи працівників бюджетної сфери.

Усі ці об'єкти мають надавати належні послуги людям, причому в нормальних цивілізованих умовах, на сучасному обладнанні, а не в холодному приміщенні без ремонту, без дверей, без інтернету. Одне слово, значну частину коштів доведеться спрямувати на ремонт об'єктів на території колишньої Рокитянської ОТГ.

Звільнення й конкурси

– Складність у тому, – продовжує сільський голова, – що до нашої громади не просто доєднали окрему сільську раду, а сільську раду в статусі ОТГ. Тому процес реорганізації відбувається набагато важче: у Рокитянській сільській раді були сформовані певні напрямки роботи, які треба узгодити з нашими можливостями і з нашим підходом до роботи. Плюс були утворені виконавчі органи влади й функціонувала ціла низка відділів. Ми ж не можемо залишити два відділи освіти, два відділи благоустрою і т. д. Отже, доведеться оптимізувати структури виконавчих органів.

– Скільки працівників потрапляють під звільнення?

– Конкретну відповідь мені важко дати. Працівники бібліотек, клубних закладів, соціальні працівники можуть не хвилюватися: вони матимуть можливість

надалі працювати, тільки вже під егідою Білоцерківської сільської ради. А ось окремі структурні підрозділи будуть ліквідовані. Всі працівники вже попереджені про зміни в структурі і можливе вивільнення.

Через два місяці після попередження ми маємо звільнити всіх працівників та забезпечити виплати відповідно до чинного законодавства. Одразу скажу: це значне навантаження на бюджет.

Вивільнені працівники можуть зареєструватися в службі зайнятості як безробітні й певний час отримувати допомогу від держави. А можуть узяти участь у конкурсах на вакантні посади в Білоцерківській сільській раді. Зараз у нас оголошено багато конкурсів на заміщення різних посад. Усі вакансії та умови конкурсів розміщені на сайті Білоцерківської об'єднаної територіальної громади. Тож усі, хто потрапив під звільнення, мають можливість подати документи для участі в конкурсах.

При цьому варто мати на увазі, що вимоги до працівників сільської ради досить високі. Треба вміти швидко виконувати великі обсяги роботи, працювати в команді, повсякчас продукувати цікаві ідеї... Просто відсиджувати робочий час не вдасться.

Та навіть якщо людина має бажання працювати, однією з умов є наявність повної вищої освіти. Плюс досвід роботи.

– Вочевидь, приєднання територій потребує збільшення штату. Доведеться обладнати додаткові робочі місця, але приміщення сільради вже зацісне...

– В адмініструванні роботи виконавчого комітету найважливіше для мене – це об'єднати всі служби в одному місці. Це значно підвищило б якість роботи, адже

працівники зможуть спілкуватися й оперативно вирішувати усі питання, а я як голова матиму можливість одразу втручатися в цей процес і забезпечувати оперативне виконання проблемних питань. Зрештою, жителям громади значно легше отримувати послуги «під одним дахом».

Ще на початку 2020 року ми виготовили проект переобладнання приміщення колишньої дільничної лікарні. За нашим задумом, це повинна бути комплексна будівля, в якій уже зараз розташовані ЦНАП і амбулаторія загальної практики-сімейної медицини. На другому поверсі планували розмістити виконавчий комітет із його відділами та установами. Звичайно, проект потребує коригування, причому не лише кошторисної частини, а й етапів виконання робіт.

– То, можливо, вам слід було одразу після створення Білоцерківської ОТГ подбати про належні умови роботи працівників сільради, а вже потім братися за школи, дитсадки, клуби?

– Можливо, п'ять років тому треба було починати з будівлі сільради. Але я виходив із того, що люди у віддалених селах мають відчуття: влада піклується про них. Зрештою, є таке поняття як почуття гордості за свою територію. Адаже на сьогодні в кожному селі є хоча б один об'єкт, яким можна пишатися.

Інша справа, що жителі громади не завжди можуть дійти одностайної думки, що найважливіше і куди насамперед треба спрямувати кошти. У кожного свої пріоритети: одному хочеться відремонтувати клуб, другому – встановити вуличне освітлення, третьому – дороги. Як правило, люди вимагають: давайте все й одразу. Але коштів на все немає.

Ми чомусь забуваємо, що маючи сімейний бюджет, кожна сім'я вирішує свої проблеми поступово, виходячи із пріоритетів першочерговості й необхідності.

Зміни є, вони помітні

Жителі нашої громади настільки звикли до нових умов життя і вже не уявляють, що може бути інакше. Тепер вони хочуть подальшого поліпшення. І це добре, бо вони зрозуміли іншу якість життя й прагнуть до неї. Але щоб забезпечити баланс у своєму розвитку, ми не повинні забувати про ще один аспект – духовність. У щоденних своїх клопотах ми більше заціклюємося на матеріальних проблемах, інколи не розуміючи, що без освіти, культури ми не зможемо забезпечити успішність кожного жителя наших сіл, його упевненість у собі та заможність. Тому лише гармонійне поєднання матеріального благополуччя і духовного розвитку може здолати всі перешкоди на нашому шляху.

Користуючись нагодою, хотів би привітати всіх жителів Білоцерківської ОТГ із наступаючими новорічними святами та Різдвом.

Рік, що минає, був непростим і приніс багато розчарувань. Водночас він запам'ятовується й багатьма цікавими подіями та корисними справами. Головне ж, він подарував неоціненний досвід, яким маємо скористатися, адже попереду в нас багато нових задумів. Вірю, що разом нам вдасться втілити їх у життя. Тож бажаю всім працьовитості, завзяття, розуміння та злагоди. Будьмо сильними, дружними, наполегливими, бо лише так зможемо змінити на краще наше життя! Бажаю всім здоров'я, довголіття, багатства духу та гарного настрою.

Спілкувалася
Зінаїда МАТЯШОВА.

Білоцерківська амбулаторія тепер нагадує європейську клініку

Близько місяця тому Білоцерківська амбулаторія загальної практики-сімейної медицини почала надавати послуги жителям громади у щойно відремонтованій частині приміщення.

Там же, де донедавна медпрацівники приймали пацієнтів, тривають ремонтні роботи. Деякі кабінети перемістили у тимчасові приміщення – коли відремонтують другу частину будівлі, вони повернуться назад.

Роботи всередині і навколо амбулаторії не припиняються. А пацієнти, які нещодавно відвідали заклад, не стримують захоплення від побаченого.

Побували і ми у щойно відремонтованій частині амбулаторії. Тепер медзаклад більше нагадує європейську приватну клініку. А привітні медпрацівники лише доповнюють це враження.

Білоцерківська амбулаторія загальної практики-сімейної медицини приймає пацієнтів у відремонтованому приміщенні.

Навіть коридор амбулаторії тепер виглядає по-сучасному.

Стоматологічний кабінет.

Кабінет щеплень.

Сімейний лікар Світлана Деркач у новому кабінеті.

Ремонтні роботи не припиняються.

Чим запам'ятався 2020-й рік

Добігають кінця останні грудневі дні 2020 року. І, певно, кожен прагне обов'язково завершити до Нового року розпочаті справи, позбутися старих речей, клопотів і проблем, щоб із легкістю зустріти Новий рік. І, звичайно ж, уже подумки буде плани на майбутнє.

У ці грудневі дні ми зустрілися із заступниками Білоцерківського сільського голови та попросили відповісти на запитання: чим їм запам'ятався 2020 рік? Яким, на їхню думку, буде наступний 2021-й рік?

Надія Іванівна Доброскок:

— Рік, що минає, видався вкрай непростим і сповненим несподіванок, проблем, тривоги.

Передусім це стрімке поширення коронавірусу. Навесні ми пережили запровадження карантину, переведення освітніх закладів на дистанційну форму навчання. А ще довелося спільно оснащувати медичні заклади всім необхідним. Певно, можна було б дуже довго чекати допомоги від держави, та нашої громаді, як завжди, допоміг Віктор Володимирович Кордубан.

Ці непрості події ще раз довели, що громада — велика сила. Тільки гуртом, в єдності, можна подолати всі труднощі та досягти успіху.

Ще одним екзаменом на єдність та згуртованість для нашої громади (чи, принаймні, Подолу й Огірівки) стали місцеві вибори. Кандидатів на посаду сільського голови було чимало, та жителі цих сіл проявили виваженість, здоровий глузд і єдність, підтримавши кандидатуру І. В. Лещенка.

Попереду у нас багато роботи. Але я вірю, що гуртом ми все зможемо. Щиро бажаю, щоб усі негаразди залишилися в 2020 році, а в новий 2021 рік ми взяли із собою тільки хороше. Вітаю всіх із наступаючим Новим роком і зичу розквіт і процвітання Білоцерківській ОТГ, достатку й любові кожній сім'ї, міцного здоров'я та всіляких гараздів усім жителям громади!

Олена Федорівна Вишник:

— Цього року я працювала секретарем Білоцерківської сільської територіальної виборчої комісії, тож рік запам'ятається насамперед відповідальністю та напруженою роботою з організації виборів. А 12 листопада на сесії Білоцерківської сільської ради мене затвердили заступником сільського голови з питань діяльності виконавчих органів влади. Мої обов'язки пов'язані з фінансовими питаннями, участю в тендерах тощо. Раніше я працювала в органах влади, потім — у бухгалтерії ПП «БІАГР», тож знайома як з роботою виконавчих органів, так і з бухгалтерією та фінансовими

документами. Але в нашій країні дуже швидко змінюється законодавство. Зараз вивчаю нові вимоги до тендерної документації, вхожу в курс справ.

Наступний рік буде вкрай непростим для Білоцерківської сільської ради, бо значну частину зароблених коштів доведеться віддавати державі у вигляді реверсної дотації. Але я вірю, що ми впораємося з усіма труднощами, адже у виконавчому комітеті працює єдина й згуртована команда фахівців. Обов'язково братимемо участь у конкурсах на додаткове фінансування. Сподіваюся, що виграватимемо й таким чином зможемо реалізувати багато цікавих і корисних задумів.

Напередодні Нового року бажаю всім жителям громади міцного здоров'я, щастя, радості, взаєморозуміння й різноманітних успіхів, а нашої громаді, звичайно ж, подальшої розбудови та процвітання.

Ніна Петрівна Падалій:

— На 2020-й рік ми покладали великі надії та будували масштабні плани подальшого розвитку території. На жаль, через пандемію коронавірусу й запровадження карантину далеко не все вдалося виконати.

На радість молодим батькам і малюкам у Бірках з'явився дитячий майданчик: красивий, сучасний, безпечний і затишний. На черзі — спортивний майданчик. Його складові вже закуплені й доставлені в громаду, залишилося лише встановити їх.

Хотіла б звернути увагу на те, що дитячий майданчик у Бірках встановлювали не лише працівники відділу благоустрою, а й небайдужі жителі села, в основному батьки малечі. Так само активна молодь, яка відвідує волейбольну секцію, долучилася до ремонту спортивної зали в Бірківському НВК.

На мою думку, це ще одне важливе досягнення року, що минає. Можливо, воно навіть важливіше, ніж поява нових матеріальних об'єктів. Коли люди перестають

бути пасивними спостерігачами, які чекають, що хтось сторонній прийде і наведе лад у їхньому побуті, коли вони активно долучаються до життя громади, висувають ідеї та самі їх реалізують, це свідчить, що суспільство не стоїть на місці, воно розвивається й має великі перспективи. Звичайно, цей процес «дорослішання» відбувається не завжди гладко, нерідко виникають розбіжності й конфлікти, але це нормальний процес.

Користуючись нагодою, хотіла б звернутися до жителів с. Бірки і закликати їх разом, спільними зусиллями вирішувати всі проблеми. Наша громада — це наш спільний дім, тож мусимо разом наводити в ньому лад та підтримувати належний санітарний стан. На жаль, іще трапляється, що деякі «господарі» наводять лад лише у себе в дворі, а те, що відбувається за парканом, їх не цікавить. Або на кладовищі відгрибають сміття від могил своїх рідних і залишають напризволяще: нехай, мовляв, «хтось» за мною прибере. Це не по-європейському. І не по-християнськи. Зрештою, який приклад ми подаємо дітям? Вони ж дивляться на дорослих і наслідують їх.

2020 року ми планували приділити увагу культурному розвитку с. Бірки. Зокрема передбачалося впорядкування будинку культури. Усе, що не вдалося виконати 2020 року, ми перенесемо на наступний рік. Сподіваюся, він буде набагато вдалішим, продуктивнішим.

У нас прекрасні дитсадок і школа, незабаром таким же стане й будинок культури.

Завжди радію, коли мої односельці придбавають нове авто, меблі, інші речі тривалого користування. Це свідчить не лише про певний достаток у родині (як кажуть, не останній шматок хліба доїдають), а й про те, що люди вибудовують плани на майбутнє, це теж украй важливо.

Шановні жителі с. Бірки! Шановні жителі всієї Білоцерківської ОТГ! Від щирого серця вітаю вас із наступаючими новорічними святами. Бажаю передусім Божого благословення, міцного здоров'я, енергії, наполегливості та успіхів у всіх починаннях. Хай назавжди з нашого життя зникнуть злість, заздрість, образи, а натомість з'являться почуття колективізму, згуртованості, єдності, взаєморозуміння та підтримки одне одного. Бажаю всім достатку, добробуту, любові й злагоди в родинах та всього, всього найкращого.

Григорій Миколайович Полтавець:

— 2020 рік — це рік завершення децентралізації в Україні. Вже не існуватиме Великобагачанського району й Великобагачанської районної ради, з якими пов'язана значна частина мого життя.

Нещодавно закінчилася остання моя каденція у Великобагачанській районній раді. Власне,

остання каденція цієї ради. Попереду — робота в Білоцерківській ОТГ.

Я народився в Рокиті, й Корнієнки, Вишарі, Мостовівщина, Попове, Трудолюбове та інші села, які ми опікуватимуся — це з дитинства знайомі для мене місця. Я вже в тому віці, коли тягне на малу батьківщину, до витоків. Тож дуже радий новій роботі, тим більше, що доведеться пліч-о-пліч працювати з Іваном Васильовичем Лещенком. Знаю його по спільній роботі у районі як мудру людину, умілого організатора, фахового керівника, здатного йти на компроміси заради спільної справи.

За п'ять років з моменту створення Білоцерківська ОТГ досягла вагомих здобутків. Вірю, що незабаром і села колишньої Рокитянської ОТГ невпізнанно зміняться. Я ж особисто докладатиму до цього всіх зусиль.

Любов Петрівна Луць:

— Ми постійно кудись поспішаємо, щось не встигаємо і мчимо вперед, не оглядаючись. Ваше запитання змусило мене зупинитися на мить і проаналізувати події останнього року.

Час летить напрочуд стрімко: здається, все це було лише вчора.

Жителям с. Балаклія 2020-й рік запам'ятається двома спільними перемогами в конкурсах проєктів бюджету участі: «Облаштування місця активного відпочинку «Спортивне містечко» для учнів села Балаклії» та «Будівництво твердопаливної котельні для Балакліївського НВК «Загальноосвітня школа І—ІІ ступенів—ДНЗ». Попереду величезна робота, але я надзвичайно рада, що на території Балакліївського НВК з'явиться сучасний спортивний майданчик, яким зможе користуватися активна молодь села, а сам заклад першим у громаді буде оснащено глибинним тепловим насосом.

Це новітнє обладнання, яке використовує тепло з глибини землі плюс незначну кількість електроенергії. Після того, як буде встановлено тепловий насос, про кошти на опалення практично можна забути. Саме за такими альтернативними видами опалення майбутнє.

Однак сам пристрій, а також його монтаж — задоволення не з дешевих. Так, вартість нашого проєкту становить 1млн 200 тис. грн. Але завдяки програмі «Бюджет участі» Білоцерківська ОТГ витратить лише 600 тис. грн. Решту коштів профінансує обласна рада.

Всі перемоги — це результат нашої спільної праці: працівників виконавчого комітету Білоцерківської сільської ради, небайдужих односельців, працівників НВК і навіть наших маленьких вихованців.

Нехай не всі, та все ж дуже багато жителів Балаклії, Колосівки та Писарівщини підтримали моє призначення на посаду заступника сільського голови. Моє першо-

чергове завдання — виправдати довіру цих людей — людей, які в подальшому прагнуть позитивних змін і в наших селах, і в громаді в цілому. Я повсякчас відчуваю їхню підтримку, й це надзвичайно мотивує, додає енергії, натхнення, бажання працювати на благо громади. Намагатимуся виправдати довіру людей, працюватиму з повною віддачею. Маю величезне бажання зробити Балаклію значно кращою, а якщо вдасться — то й найкращою у громаді.

Вірю, що гуртом ми зможемо багато зробити. Тож 2021-й рік стане не тільки роком завершення згаданих проєктів, а й роком побудови нових планів та завдань, їх успішного втілення в життя. Нехай прийдешній рік згуртує та буде сповнений нашими спільними перемогами.

Шановні жителі Білоцерківської ОТГ, нехай рік наступний принесе країні мир, а людям нашої громади приємні зміни. Нехай поряд з вами завжди будуть ваша родина та вірні друзі. Бажаю вам сонячного тепла в душі, багато добра, любові й благополуччя. Нехай кожен день буде наповнений тільки добрими подіями і, звичайно, здоров'ям!

Світлана Василівна Козаренко:

— Для мене особисто та для всіх жителів колишньої Рокитянської ОТГ 2020-й рік — це рік приєднання до Білоцерківської ОТГ. Це початок нового етапу в житті наших сіл. Ми влилися у велику дружну й хазяйновиту родину й сподіваємося на позитивні зміни у своєму житті.

Колись наші села були заможними й процвітаючими. Те, що десятиліттями створювали старші покоління, розвалювали не один рік. Білоцерківська ОТГ за п'ять років просунулася далеко вперед. Ми теж багато зробили за три роки після створення ОТГ, хоча й значно менше.

Я неймовірно радію, коли в нашу громаду повертається молодь, зокрема мої колишні випускники (бо я раніше працювала в школі). У нас у Рокиті є молоді вчителі, вихователі дитсадка, які здобули освіту й повернулися працювати в рідне село. Хочеться, щоб так було завжди. А буде молодь — народжуватимуться дітки, працюватимуть дитсадки, школи, виростатиме нова молодь, буде майбутнє в селах.

Хочеться, щоб наша громада процвітала, щоб усі ми жили в мирі, в мирній країні, в достатку й злагоді. Напередодні Нового року бажаю всім міцного здоров'я, щастя, здійснення мрій.

Спілкувалася
Зінаїда МАТЯШОВА.

Історія села Рокита від давнини до сьогодення

Закінчення. Початок у №22

Продовжуємо знайомити читачів із історією села Рокита – найбільшого населеного пункту, який після 25 жовтня 2020 року став частиною Білоцерківської ОТГ.

Рокита в роки Другої світової війни

У 1940 році Рокитянська сільська рада об'єднувала зо два десятки прилеглих сіл та хуторів і налічувала 3630 осіб населення. Селяни працювали в 4-х створених колгоспах, навчання дітей велося в 4-х школах, функціонувало 4 заклади культури і 2 фельдшерсько-акушерських пункти.

22 червня 1941 року віроломний напад нацистської Німеччини перервав мирне життя селян. З першого дня війни і до вересня 1941 року, коли Полтавщина була окупована німецькими військами, на фронт було мобілізовано 450 чоловіків – мешканців Рокити й навколишніх сіл (Малищини, Говорів, Андрущини, Кравченків) та хуторів (Штаньки, Моргуни, Прилипівка, Роменщина, Лайли, Полтавці, Олефіри). 180 жителів громади працювали на спорудженні оборонних укріплень.

Коли 14 вересня 1941 року німці увійшли в Рокиту, жодного жителя, здатного воювати, в селі не залишилося – всі пішли на фронт.

Настали чорні дні окупації. Нацисти розграбували колгоспне майно, познищували будівлі, а фруктові сади повирбували на паливо. Полювали вони й на юнаків та дівчат, щоб відправити їх на роботи до Німеччини. Молодь не бажала працювати на своїх ворогів, тікала з села, під час облав переховувалася, де могла. Та все ж ворогу вдалося забрати у Німеччину 278 мешканців Рокити й навколишніх сіл, частина з них дотому не повернулася. Загинули на чужині Олійник Катерина Іванівна, Похилець Катерина Петрівна та багато ін.

Дехто чинив активний опір окупантам (Полтавець Григорій Михайлович, Жербина Іван Васильович та ін.). Люди шукали підпільні організації, йшли до партизанських загонів, боролися з ворогом, як могли.

Після розгрому німецьких військ на Курській дузі влітку 1943 року радянська армія широким фронтом йшла до Дніпра. Після вигнання німецьких окупантів 23 вересня 1943 року з села Рокита селяни приступили до відбудови спалених осель, будівель, шкіл. Із фронту не повернулося 287 мешканців громади.

Повоєнні роки

Відсвяткувавши перемогу над фашистськими загарбниками, жителі Рокити й навколишніх сіл приступили до відновлення колгоспів. У 1947 році в селі було два колгоспи: ім. Фрунзе (голова – Полтавець Петро Михайлович) і «Червоний партизан» (голова – Семука Андрій Іванович).

1957 року в селі було встановлено пам'ятник воїнам-односельцям, які полягли (148 чол.) на фронтах німецько-радянської війни.

У 1958 році два колгоспи було об'єднано в один – «Маяк комунізму», головою якого на колгоспних зборах було обрано П. М. Полтавця. Він багато зробив для розвитку колгоспного виробництва. За короткий час

колгосп став одним із передових не лише в районі, а й у області. Колгосп мав високі прибутки, багато коштів вкладав у культурний та соціальний розвиток села. Коштом колгоспу 1953 року було зведено новий Будинок культури, 1967 року побудовано нову школу, а ще – пошивочну майстерню, амбулаторію, історичні пам'ятки (пам'ятники Леніну, колгоспниці), зведено 4 дво- й триповерхові будинки для колгоспників і сільської інтелігенції. У селі почали працювати магазини. Вулиці Рокити вкрили асфальтовим покриттям, збудували лазню, млин, олійницю, дитячий садок та інші соціальні й виробничі об'єкти.

За досягнуті успіхи у розвитку тваринництва в 1954 році колгосп «Маяк комунізму» одержав право на участь у сільськогосподарській виставці в Москві. У 60-ті роки колгосп мав 4978 га землі й спеціалізувався на виробництві зерна, буряків і тваринницької продукції. За успіхи, досягнуті колгоспом, його очільник Петро Михайлович Полтавець був двічі нагороджений: орденом Леніна та орденом Трудового Червоного Прапора.

У середині 60-х років у Рокиті були середня школа, бібліотека, клуб на 450 місць, відділення зв'язку. Населення становило 1017 чол. Село було центром Рокитянської сільської ради, якій були підпорядковані населені пункти Андрущине, Бондусі, Говори, Кравченки, Малищина, Полтавці. Трьох із них (Бондусів, Малищини, Полтавців) уже немає на карті області.

Період незалежності

У 1991 році населення Рокити становило 986 осіб, у селі був колгосп «Маяк комунізму» (зерново-буряківничий напрям, тваринництво), відділення зв'язку, АТС, середня школа, фельдшерсько-акушерський пункт, дитсадок, Будинок культури на 400 місць, бібліотека (14,6 тис. одиниць літератури).

Колгосп було реорганізовано в сільськогосподарське підприємство «Маяк». Це було досить міцне господарство. Спочатку його очолював Полонський І. В. У середині 1990-х підприємство очолив Полтавець Г. Г., який раніше працював головним агрономом. Колективне господарство охоплювало три села: Рокита, Кравченки, Говори.

Однак загальний спад виробництва, нестабільність у економічному житті країни позначилися й на діяльності КСП «Маяк». Неухильно зменшувалося виробництво продукції рослинництва і тваринництва, погіршувалося фінансове становище. Нестача обігових коштів призвела до скорочення споживання найважливіших ресурсів виробництва – нафтопродуктів, добрив, засобів захисту рослин і тварин. Як наслідок, КСП зменшило обсяги виробництва реалізованої продукції, знизилися прибутки. Збитковим стало виробництво молока і м'яса.

Економіка села

Із 1 січня 1996 року розпочався процес роздержавлення, передача у колективну власність сільськогосподарських угідь. Паралельно відбувалося паювання майна та земель колгоспу. В той же час розвивалися індивідуальні господарства, селяни стали утримувати більше худоби та обробляти більше землі у віль-

ний від роботи у колективному господарстві час.

Реальні зрушення аграрної реформи в селі розпочалися після Указу Президента України від 3 грудня 1999 року «Про невідкладні заходи щодо прискорення реформування аграрного сектора економіки». Розпочалося реформування КСП. Повне розпаювання землі в Рокитянській сільській раді завершилося до січня 2005 року.

Шість чоловік – Кінаш В. І., Семука І. М., Полтавець Г. Г., Дем'я-

Кому	довірили	свої
Кінаш В. І.	– «Гарант»	– 235 га, 54 паї;
Семука І. М.	– «Явір»	– 679 га, 186 паїв;
Полтавець Г. Г.	– «Оксамит»	– 162 га, 32 паї;
Дем'яненко М. М.	– «Говір»	– 269 га, 61 паї;
Семука Г. М.	– «С.Г.М.»	– 277 га, 92 паї;
Штанько А. В.	– «Лан»	– 158 га, 43 паї.
Приватна агрофірма «Агроінвест» (Геращенко В. П.)		– 208 паїв, 762 га;
ТОВ «Великобагачанський комбікормовий завод» (Діденко І. Г.)		– 470 га, 135 паїв.

ненко М. М., Семука Г. М., Штанько А. В. – отримавши землю, зареєстрували свої фермерські господарства й стали успішними фермерами.

Протягом 2001–2005 років зусиллями КСП «Маяк» і громади село було повністю газифіковане. Блакитне паливо нині надходить у кожну домівку, школу, адмінбудинок, дитячий садок тощо.

У 2006 році в селі Рокита ПрАТ «Оріль-Лідер» збудувало елеватор вартістю 15 млн гривень. Це підприємство інвестує в соціальну сферу і надає жителям села близько 40 робочих місць.

Духовне й спортивне життя

Національне піднесення 1990-х років було невід'ємно пов'язане з відновленням православної церкви. На прохання громади с. Рокита і навколишніх сіл у січні 1995 року в селі було відкрито церкву. В ній і понині відбуваються богослужіння.

2015 року футбольний клуб «Рокита» став чемпіоном Полтавської області з футболу, а в 2016 та 2017 роках – бронзовим призером першостей. У 2015 та 2017 роках ФК «Рокита» став найкращим аматорським футбольним клубом області, здобувши суперкубок Полтавщини. Двічі ФК «Рокита» був фіналістом кубка Полтавської області з футболу.

Крім того, ФК «Рокита» є володарем Шишацького кубка (представницький турнір, значно популярніший та престижніший за кубок Полтавської області з футболу, він проводився до 2015 року).

13 жовтня 2016 року шляхом об'єднання Корнієнківської та Рокитянської сільських рад Великобагачанського району була утворена Рокитянська сільська об'єднана територіальна громада з адміністративним центром у с. Рокита.

Із 25 жовтня 2020 року територію Рокитянської ОТГ приєднано до складу Білоцерківської ОТГ.

Дякуємо М. І. Ясинку та В. М. Осіповій за допомогу в підготовці статті.

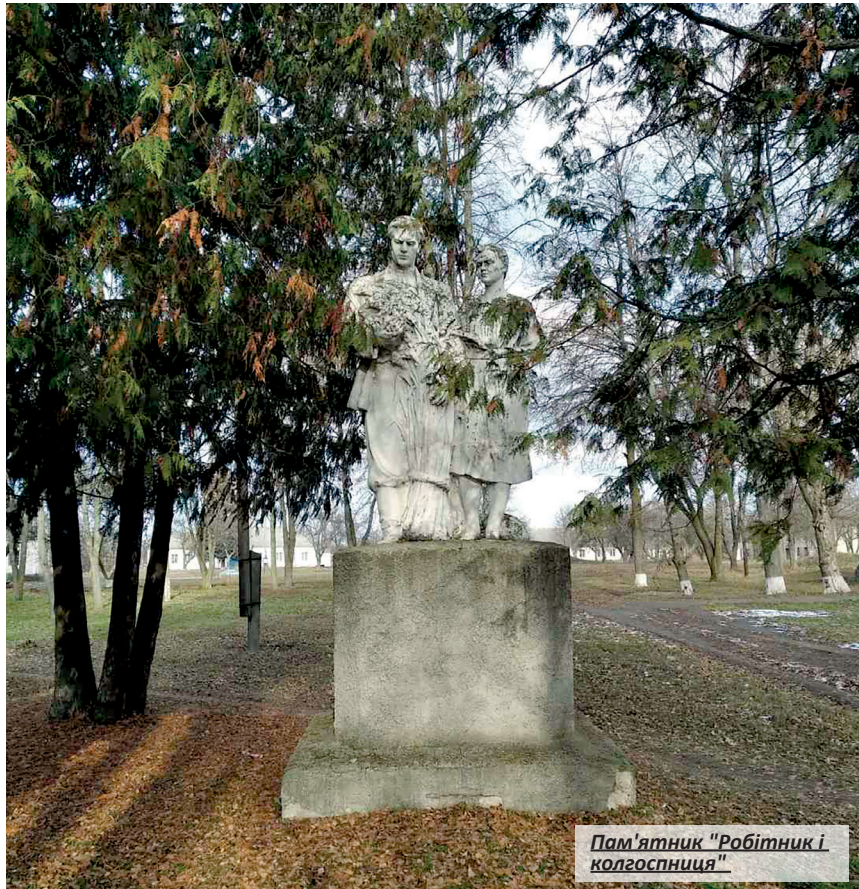
Амбулаторія загальної практики-сімейної медицини в с. Рокита.

Будівлю дитсадка ще в 60-ті роки минулого століття звів колгосп.

Житлові багатоквартирні будинки в центрі села - теж колгоспна спадщина.

Пам'ятник "Робітник і колгоспниця"

Колгоспне життя: один із механізаторів під час обробітку сходів кукурудзи.

Автопарк колгоспу.

Висівання кукурудзи.

Так відбувалася заготовка сінажу.

1953 рік. Вихователі й вихованці колгоспного дитсадка.

Земляки-орденоносці, яких шанують у Рокиті

Петро Михайлович Полтавець – багаторічний голова колгоспу «Маяк комунізму»

П. М. Полтавець – жива легенда колгоспного руху, людина, чиє прізвище добре знають та поважають не лише в Рокиті, а й в області.

Народився він у 1911 році в багатодітній сім'ї, одним із перших вступив до комсомолу, створював колективне господарство. Завідувач господарством, голова кооперації, заступник голови сільської ради, бригадир – такі віхи становлення і утвердження його як організатора, керівника. Понад 30 років трудового життя віддав П. М. Полтавець колгоспному виробництву. Уряд належним чином оцінив його роботу: П. М. Полтавець був нагороджений двома орденами Леніна, орденом Трудового Червоного пра-

пора. Та найбільша вдячність – добра пам'ять земляків.

Ганна Максимівна Полтавець, ланкова колгоспу «Маяк комунізму»

Народилася в 1925 році в селі Рокита в хліборобській сім'ї. До війни закінчила 7 класів середньої школи. Ще зовсім дитиною пішла працювати в колгосп, піднімаючи з руїн розорене окупантами господарство. Її направили на курси трактористів у Радивівську МТС. Кілька років працювала на тракторі, потім була ланковою бригади. За високі показники в роботі п'ять разів брала участь у Всесоюзній сільськогосподарській виставці в Москві. Нагороджена орденом Леніна (1966), орденом Трудового Червоного прапора (1971). Тривалий час очолювала жіночу раду села.

Семука Андрій Іванович, заступник голови колгоспу «Маяк комунізму»

Народився в 1916 році в селі Рокита. До війни навчався в школі, трудився в місцевому господарстві. Ветеран Другої світової війни. У 1947 році очолив колгосп «Червоний партизан». Пізніше став заступником голови колгоспу «Маяк комунізму», працював завідувачем свиноферми, потім – молочнотоварної ферми. За багаторічну добросовісну роботу, високі показники з виробництва сільськогосподарської продукції Семука А. І. нагороджений орденом Леніна (1966), орденом Жовтневої революції (1968), орденом Трудового Червоного прапора та медаллю «За доблесну працю» (1971).

Вшанували пам'ять жертв голодоморів

Білоцерківські школярі вшановують пам'ять загиблих.

В історії нашої країни є сторінки, про які дуже болісно згадувати, але які неможливо забути, події, які відлунюють в душах кожного українця нестерпним болем. Але ми маємо про них пам'ятати, адже забуття породжує бездуховність. Однією з найтрагічніших сторінок в історії України є Голодомор – геноцид, який скоїв тоталітарний сталінський режим. Його мета – зламати дух українського народу, стерти його ідентичність і зупинити його прагнення до свободи й незалежності. Щороку кожної четвертої суботи листопада ми вшановуємо пам'ять жертв голодоморів. Говоримо про причини й наслідки трагедії, знову й знову перечитуємо свідчення очевидців. Мусимо знати, аби не допустити подібного в майбутньому. До 87-их роковин Голодомору в Україні учні Білоцерківської школи разом зі своїми наставниками створили колективну

карту пам'яті в рамках загальношкільної акції «Незабудки пам'яті». Знак квітки розроблений учителями цілоденної школи Св.Софії в Канаді в 1986 році, у часи, коли жорстока реальність Голодомору заперечувалася, а страждання українців намагалися приховати. Забарвлення квітки символічне: синій і жовтий – кольори вільної, незалежної України. Гасло акції – «Не забудь!» – заклик зберегти пам'ять про мільйони невинних жертв і передати наступним поколінням. Щороку о 16.00 українці вшановують пам'ять жертв Голодомору хвилиною мовчання й засвічують на підвіконнях своїх осель символічну свічку пам'яті. Учні школи на чолі з учителем історії Пицяком Г. І. долучилися до Всеукраїнської акції й засвітили на підвіконнях школи свічки в пам'ять про мільйони замучених голодом українців з вірою у світле майбутнє. Ми не може-

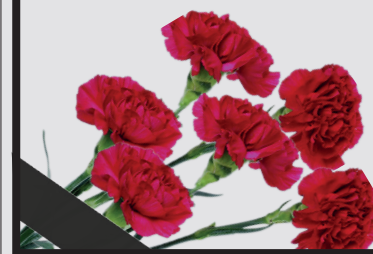
мо змінити хід історії, але можемо засвоїти її уроки.

Наталія ПИСАРЕНКО, заступник директора Білоцерківської ЗОШ I-III ступенів.

Виконком Білоцерківської сільської ради та ветеранська організація глибоко сумують з приводу смерті

жителя с. Кравченки, ветерана праці, дитини війни
СВИНАРЕНКА Віктора Прокоповича

і висловлюють співчуття рідним і близьким покійного.

Мужня жінка з чутливою душею і тонким почуттям прекрасного

Її будинок у Кравченках помітно вирізняється серед інших: оригінальний паркан під бутувий камінь, пережегований металевими завітками мідного кольору, ворота, прикрашені віночками із соснових гілочок і гірляндами яскравих лампочок, наче сповіщають про щось казкове й загадкове, що криється у стінах цього будинку. Мимоволі зупиняюся й спостерігаю на цю красу.

— Та заходьте вже швидше, бо холодно стояти, — невдоволено обзивається з порога сувора господиня років 65 із пишним сивим волоссям. — Ви потрапили куди треба, Антоніна Іванівна — це я.

Заходжу в хату і прямо на веранді потрапляю в казковий світ незвичних і загадкових художніх виробів. Якись чудернацькі вази, пляшки, розписані дрібним кольоровим бісером, глиняні глечики, що світяться люстром, прикраси з квітів, обереги та інші дива, яким одразу неможливо добрати відповідної назви...

У кутку стоїть якесь колесо, схоже на штурвал корабля. Виявляється, воно зроблене зі старої прядки, яку майстриня почистила, пофарбувала і «вдихнула» в неї нове життя.

— Мені люди зносять усілякий непотріб: старі глечики, каганці, плетені корзинки від квіткових букетів, побиті дитячі іграшки, і я намагаюсь із нікчемного барахла зробити щось цікаве, незвичне. Ось гляньте, — показує Антоніна Іванівна, — це була звичайна керамічна тарілка. Бачите, як я її прикрасила? А це звичайна дерев'яна ложка була. А яка стала тепер! А ось сувенірчик на магнітику, його на холодильник зазвичай чіпляють. А це були звичайні газові лампадки, я їх почистила, пофарбувала — дивіться, що вийшло!

Справді, вийшло таке, що аж заворожує. Кожну річ хочеться взяти

в руки й порозглядати, з чого воно зроблене і що означає. До того ж, уся ця краса користується неабияким попитом. Поробки Антоніни Іванівни Дебелі експонуються в Рокитянському музеї, їх купують жителі Рокити на подарунки до свят, як сувеніри або обереги.

Та географія поширення цих чудових виробів не обмежується Рокитянським краєм. Чарівні «лампи Аладіна», зроблені зі звичайних пляшок і розписані бісером, пофарбовані глечики та інші крам везуть навіть у Німеччину. Майстриня каже, що її вироби прикрашають приватні колекції в Москві й Воронежі.

Що ж змусило інтелігентну сільську жінку зайнятися такою незвичною творчістю? Сумно зітхнувши, Антоніна Іванівна запалює сигарету і, зробивши кілька затажок, починає розповідати свою історію.

Вона сама з Донецька, там жила разом із батьками і молодшим братом, закінчила Донецький інститут радянської торгівлі за спеціальністю «товарознавство». А Корнієнки — це батьківщина її батька. Тож у 1982 році жінка повернулася «до своїх джерел».

— Я за гороскопом Тілець, людина землі, людина дії. Я з молодю збиралася поїхати в село, спочатку хотіла в Черкаську область, на батьківщину мамі, але та запротестувала. Тоді

приїхала сюди. Розумієте, міське середовище гнітить мене, давить. Живучи тут, я, звичайно, навідувалася до батьків у Донецьк, але більше трьох днів там не витримувала: відчувала себе наче пташка в клітці, тягнуло в село, на волю.

Чотири роки працювала Антоніна товарознавцем у колгоспі, більше не змогла. Пішла на завідувачку сільським клубом і пропрацювала на цій посаді 11 років. Розповідає: зробила з розбитого приміщення «лялечку». За 2000 рублів, які виділило їй керівництво, оновила весь внутрішній інтер'єр зали, придбала гардини, штори, килими, замість старих поламаних стільців поставила велюрові крісла.

— Заступник першого секретаря райкому партії Беркало привозила сюди до мене всіх партторгів, усіх голів сільських рад, щоб подивилися, як за 2 тисячі можна зробити практично новий клуб. І щоразу до їхнього приїзду я пекла пироги, виставляла самовари, накривала стіл...

Це був час, коли вона могла зайти в будь-який владний кабінет, вирішити будь-яку проблему, домовитися про будь-яке питання. Сприяли цьому комунікабельність, товариськість і природна харизма жінки. Як умілого й досвідченого менеджера її кликали на роботу в Остан'є, Радивонівку, Балаклію. Але на всі пропозиції вона відповідала відмовою. Бо стільки праці вклала у своє дітище, стільки зусиль витратила на благоустрій свого будинку, що просто не уявляла свого життя без клубу, без затишної і комфортної домівки, де самотужки проклала всі комунікації, влаштувала

всі зручності.

— А потім тодішній голова сільради мене благополучно «з'їв». Проковтнув і не вдавився! Все за-напастив, усе нанівець пішло. Спочатку на пів ставки мене перевів, потім на чверть... То я плюнула і пішла. Одинадцять років сиділа вдома без роботи, без пенсії. І якось приїхав до мене голова сільського споживчого товариства (сільпо) Зеленський і почав умовляти мене очолити Рокитянське сільпо.

Антоніна Іванівна погодилася: треба було працювати, заробляти пенсію. Вона прийняла сільпо з боргами у 74 тисячі гривень. Завдяки їй вмілому господарюванню місцева споживча кооперація погасила половину боргу, люди почали одержувати зарплату. І тоді районне керівництво змусило сільпо взяти в банку кредит.

— Я довго чинила спротив цій затії. Казала їм: ви ненормальні, що ви робите? Потім вони визнали свою помилку, та було пізно: потяг уже мчав під укис... Я ночами не могла спати. Така багатюща організація була! Ми мали свої засолонні цехи в Гоголевому, у Глобино була величезна база, де виробляли і зберігали сухофрукти. Все угробили! Тоді я сказала начальству: я з вами в тюрму не збираюся. І розрахувалася.

А 2015 року в Антоніні померла мама. Півтора місяці вона пробула із хворою матір'ю в лікарні Донецька, під постійними нічними обстрілами, коли у сховище не втечеш, і лише молишся до Всевишнього, щоб той відвів і заступив...

— Уявіть собі: глупа ніч, а все гуде і бахає, увесь корпус ходором ходить, стіни трясуться, а кругом тебе одні старі й немічні лежать, нетранспортабельні.

Мама померла об 11-й вечора, а вранці, їдучи в РАГС за свідоцтвом про смерть, Антоніна Іванівна побачила зруйнований Палац дитячої творчості, куди вона дитиною ходила в гурток художньої самодіяльності.

— Що тільки довелося мені пережити! Я такий стрес там отримала, що після всього побаченого і пережитого не могла спати ночами. Здоров'я різко похитнулося. Щоб якось заспокоїтися, треба було чимось зайнятися, знайти якийсь позитив у житті. І я попросила людей приносити мені старі глечики, макітри, лампикаганці. Спробувала фарбувати їх лаком, наносити люстр, клеїти бісер. Глиняний посуд зберігає тепло людських рук, потримаєш той глечик у руках, позаглядаєш у нього, і наче спокійніше стає на душі...

У великій просторій хаті на підлозі в лотках із-під яєць розкладені з півсотні звичайних лампочок, розфарбованих у різні кольори. Це

заготовки для новорічної гірлянди, яку господиня збирається вивісити на воротах. Вона скаржиться, що не може з'їздити в Полтаву, щоб купити бісер і фарби. Запаливши нову сигарету, Антоніна Іванівна починає показувати кумедні фігурки, що стоять на журнальному столику.

— Ось ця жабка — з дитячої іграшки «Кіндер-сюрприз». Я наклеїла її на дерев'яну основу, а ззаду влаштувала наче норку з травички, нібито вона щойно вилізла зі своєї схованки. А ця іграшка була скучним коричневим черевичком із глини, дивіться, яку красу я з неї зробила! А цей глиняний самоварчик я підбрала на смітнику. Погляньте, яке диво з нього вийшло!

Усі вироби майстрині демонструвалися торік на Святі села. Кожен бажаючий міг купити собі будь-яку річ, а виручені кошти пішли на благочинну акцію — лікування дітей-сиріт. А ще Антоніна Іванівна двічі возила свої вироби у Велику Багачку на ярмарок, на «Козацьке свято».

Любить Антоніна Іванівна фантазувати зі старими пляшками з-під вина. Краще, коли форма пляшок незвичайна. Якщо їх пофарбувати та оздобити бісером — виходять справжні витвори мистецтва. Бажаючі можуть собі вибрати навіть «чарівну лампу Аладіна». Буває, що під якусь пляшку ніяк не знаходиться відповідна пробка з кришечкою. Тоді до пошуку підключаються сусіди й знайомі. Адже, перефразовуючи класика, у пляшки має бути все прекрасне: і вміст, і зовнішність, і... пробка!

Сильна, мужня жінка з міцним характером і тонким відчуттям краси. А ще — із раненою душею, на якій залишилися рубці від пережитих образ і тяжких страждань... Повсякчас пам'ятає повертає її до жахів війни, яка триває в її рідному Донецьку. Повсякчас вона порівнює, яке життя нині «там», і яке воно «тут». І жаліється, що упродовж п'яти років не може одержати в Україні мамині «похоронні», бо свідоцтво про смерть, видане «там», до уваги «тут» не беруть. Кажуть, треба звертатися в суд, але судові витрати коштуватимуть дорожче, ніж ті «похоронні». Вона зневірилася в людях, в їхній чесності, порядності. І живе, покладаючись лише на себе, на власні сили.

— Я не звикла ходити з простягнутою рукою. Тримаю кіз, обробляю город. У мене свердловина, газ, бойлер, пральна машина-автомат, гідробокс, умивальник, унітаз у домі. За все це треба платити. Як прожити на 2000 грн пенсії? Справляюся з усім самотужки. Правда, допомагає мені дуже Семука Іван Миколайович — керівник ФГ «Явір», якому я віддала свої 1,7 га. Він мені сіно для кіз привозить, тож самій косити не доводиться. Він — безвідмовна людина, з ним немає ніяких проблем: про що б не попросила, він завжди допоможе. Немає світла — прислав електрика, вийшов з ладу насос — прислав майстра...

Антоніна Іванівна тримає шістьох кіз: чотирьох дійних, двох молодих, а ще й козла. Кози елітні, й уся Рокита бере в неї молодняк. От і зараз, через два місяці, почнеться «дитсадок» — підуть козенята, причому одразу не менше десяти.

— Поки маленькі, я тримаю їх на кухні. Вони такі чудні, такі цікаві! На кухні в мене стоїть м'який куточок, то вони люблять там спати разом із котями.

Прощаючись із господинею, що раз оглядаю шикарну виставку її чудових виробів. І не доберу слів, як назвати усю цю роботу майстрині. Народна творчість? Навряд чи. Саморобки? Художні вироби народних умільців? Уже точніше... Та головне — вони приваблюють, зачаровують, захоплюють і дарують радість людям.

Сергій МИКОЛЕНКО.

А. І. Дебела показує витвори своїх рук і фантазії.

Вироби майстрині.

2021 року потрібно брати бика за роги

Китайський гороскоп заснований на 12-річному місячному циклі і має велике значення для китайців. Вони вірять, що знак, який управляє роком, впливає на долю і здоров'я всіх людей. Тому дуже важливо завоювати довіру цього знаку, щоб він допомагав людині у всіх починаннях.

Згідно з китайським східним календарем, кожен рік присвячений одній із дванадцяти тварин та одній зі стихій: Метал, Земля, Дерево, Вогонь і Вода. Має він і свій колір.

Яким буде 2021 рік

2021 рік буде роком Білого Металевого Бика. Бик — символ руху вперед, крутих поворотів і великих змін. Він володіє такими якостями як рішучість, традиційність і працьовитість. Стихія Металу наділяє його залізною волею, стійкістю і недоторканістю, а білий колір — упевненістю в собі.

Це означає, що в 2021 році відбуватимуться різні ситуації, у яких доведеться демонструвати силу волі й бажання перемогти. Може відбуватися чимало непередбачуваних речей. Доведеться багато працювати та утверджуватися.

Найщасливішими людьми у 2021 році будуть сильні, непростивні й амбітні особистості, які зухвало йдуть уперед, змітаючи все на своєму шляху. І це стосується не лише кар'єри або грошей, а всіх сфер життя.

Коли почнеться

Китайський Новий рік святкують у ніч на другий молодик після зимового сонцестояння. Новий рік у Китаї відзначають два тижні, щоб завоювати прихильність нового знака. Рік Бика триватиме з 12 лютого 2021 року до 30 січня 2022.

Робота

Рік Металевого Бика — ідеальний час для просування ідей та пошуків нової роботи. Але важливо попередньо обдумати все до дрібниць. Інакше ризикуєте витратити сили і час даремно.

У 2021 році потрібно діяти швидко, але обачно. Якщо братися за кілька справ одночасно, не знаючи кінцевої мети, можна піти неправильним шляхом і розчаруватися.

Багато людей захочуть перевершити інших. Метою буде не досягти успіху, а переграти решту. Це нездорове бажання може негативно позначитися на здоров'ї.

Фінанси

2021 рік обіцяє стабільність у фінансах і успіх у бізнесі. Однак усе залежить від вашої працьовитості. Бик не схвалює лінощі й легковажність. Чекати швидкого і легкого заробітку не варто, заробляти обманом і шахрайством — теж.

Наступний рік ідеальний для дорогих покупок. Сміливо купуйте все, що пов'язане з пересуванням: від велосипеда до авто. Вкладайте кошти у здоров'я, отримання нових емоцій і досвіду.

Любовний гороскоп

Білий Бик — дуже консервативний і відданий знак. Зради і легковажність не приведуть ні до чого хорошого. Пускати у своє життя когось Бик не любить, цей знак досить потайний. Тому нові знайомства і закоханості пов'язані з труднощами.

Але якщо хтось вам сподобається, не треба сидіти склавши руки. Варто заявити про свої почуття без ігор і вдавання. Одне слово, варто брати бика за роги. Головне в сімейному житті, спілкуванні з друзями і близькими — обходитися без брехні й фальші.

У рік Бика можна освідчуватися в коханні, укласти шлюб, народжувати дітей. Діти, народжені в рік Бика, будуть слухняними, самостійними, терплячими. Вони уникають скандалів і не бояться відповідальності. Але вони вперті й твердолобі. Їм важко вчитися і запам'ятовувати нову інформацію. Вони далекі від мистецтва, зате досягають успіхів у спорті.

Настрій і здоров'я

У рік Бика люди можуть стати дуже запальними. Ті, хто завжди цим грішить, стануть узагалі вибухонебезпечними. З іншого боку, 2021 року люди рідше приховуватимуть правду та емоції.

У рік Бика сили приходять напливами, але так само і йдуть, тож оберіть пріоритети. Якщо дуже багато працювати, забувати про відпочинок, можна втратити удачу й здоров'я.

Як зустрічати

Зустрічати рік Бика найкраще вдома, в колі рідних і близьких. Галасливі вечірки і дискотеки Бику не до душі. На стіл найкраще подавати страви з овочів, звичні новорічні салати, соління і консервацію. Для напою оберіть компот, морс, натуральний сік. Уникайте телятини і яловичини, щоб не образити Бика.

Одяг найкраще обрати білих і світлих кольорів. Жінкам підійдуть легкі сукні, металеві прикраси і пояси, сріблясті сумочки і туфлі. Чоловіки можуть надіти бежевий костюм і білу сорочку. Уникайте червоного кольору, щоб не розлютити бика.

Гороскоп на 2021 рік – рік Білого Металевого Бика

А тепер про те, що чекає представників конкретних знаків наступного року.

Бик

(1937, 1949, 1961, 1973, 1985, 1997, 2009).

У «свій» рік ви можете досягти цілей, про які мріяли все життя, але не наважувалися зробити крок уперед. Довіряйте внутрішньому голосу та активізуйте всі свої приховані ресурси. У жодному разі не хитруйте та не лінуйтеся, тримайте ситуацію під своїм контролем.

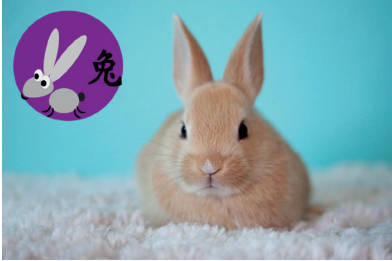
Тигр

(1938, 1950, 1962, 1974, 1986, 1998, 2010)

2021 рік стане для Тигрів періодом везіння. Удача буде вас переслідувати практично в усьому. Головне — уникати гніву, негативу й навчитися дипломатично розв'язувати питання. А любов та добро допоможуть вийти сухими з води.

Кіт/кролик

(1939, 1951, 1963, 1975, 1987, 1999, 2011).

Щоб не спіткала біда, ретельно аналізуйте вчинки людей і навчіться робити правильні висновки. Особливо це стосується кохання, дружби та кар'єри.

Дракон

(1940, 1952, 1964, 1976, 1988, 2000, 2012).

Перша половина року обіцяє бути вкрай непростою. Цей період буде характерний відсутністю прагнень та лінощами. Пам'ятайте, що ті, хто більше працюють, більше отримують.

Змія

(1941, 1953, 1965, 1977, 1989, 2001, 2013).

Бик захищатиме вас від багатьох проблем. У той час, коли всі навколо скаржитимуться на проблеми, вас усе це обійде стороною. Головне — не реагувати на чужий негатив та оптимістично дивитися на світ.

Кінь

(1930, 1942, 1954, 1966, 1978, 1990, 2002, 2014).

2021 рік може принести багато проблем у сімейному житті. Повсякчас виникатимуть якісь дрібниці, які забиратимуть багато енергії. Тому слід шукати натхнення: знайти хобі, відвідувати спортзал, прогулюватися парком.

Коза

(1931, 1943, 1955, 1967, 1979, 1991, 2003, 2015).

2021 рік дозволить краще пізнати себе. Якщо зумієте розпізнати свої страхи, сумніви, невпевненість — ви успішно їх подолаєте. У стосунках теж слід знайти свої негативні сторони й спробувати їх викоринити, інакше до кінця року можна залишитися самотніми.

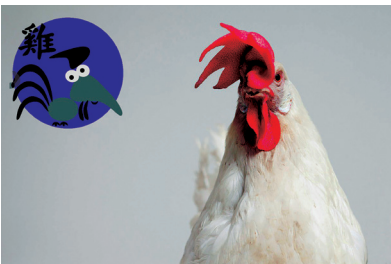
Мавпа

(1932, 1944, 1956, 1968, 1980, 1992, 2004, 2016).

Не завадить обачність. Пощастить лише в тому випадку, якщо ви розпізнаєте удачу й не дозволите їй утекти. Можливо, для цього знадобиться більше наполегливості та трохи хитрості. А для нових починань сприятливими будуть літо та весна.

Півень

(1933, 1945, 1957, 1969, 1981, 1993, 2005, 2017).

2021 року ви перетворитесь на справжніх щасливців, удача чекатиме скрізь. Цей період буде загадковим та незвичним і точно запам'ятається. Головне — обмежити спілкування з токсичними людьми: вони можуть відлякати ваше щастя.

Собака

(1934, 1946, 1958, 1970, 1982, 1994, 2006, 2018).

Доведеться морально та емоційно підтримувати рідних і близьких. Самотні Собаки знайдуть своє кохання. Пощастить у фінансах, можна робити великі покупки, які сприятимуть вашому розвитку.

Свиня

(1935, 1947, 1959, 1971, 1983, 1995, 2007, 2019).

Подбайте про своє матеріальне становище. Ви можете знайти роботу своєї мрії або захоплення, за яке отримуватимете непогані гроші. Не бійтеся реалізовувати свої ідеї та експериментувати. Якщо ви поборете свою сором'язливість, у вас усе вийде.

Щур

(1936, 1948, 1960, 1972, 1984, 1996, 2008, 2020).

Ви можете нарешті втілювати свої мрії в реальність. За попередні роки у вас накопичилося достатньо сил та енергії для нових звершень, тому вам не страшні ніякі проблеми. Докладіть максимум зусиль, щоб отримати бажаний результат. Ви можете в рік Бика кардинально змінити своє життя.

Дні народження відзначають члени нашої громади:

17 грудня
КИКТЕНКО ІГОР КОСТЯНТИНОВИЧ
учасник бойових дій (с. Поділ)
— 45 років;

19 грудня
ГЛУШИЧ ВАСИЛИНА ГНАТІВНА
(с. Огирівка) — 60 років;

20 грудня
ПАТРІНА ВІРА МИКОЛАЇВНА
(с. Білоцерківка) — 65 років;

21 грудня
АНДРУСЬКИЙ
АНАТОЛІЙ МИКОЛАЙОВИЧ
(с. Рокита) — 60 років;

24 грудня
ЗАХАРЕНКО ГАННА ДМИТРІВНА
(с. Рокита) — 80 років;

28 грудня
МАМЕДОВ ЄВГЕН ХАЛДАРОВИЧ
(с. Білоцерківка) — 45 років;

30 грудня
ЛЯШЕНКО ОЛЕКСАНДР ІВАНОВИЧ
учасник АТО (с. Балаклія) —
35 років.

Виконком Білоцерківської сільської ради, рада ветеранів та члени громади поздоровляють іменинників і бажають здоров'я, щастя, радості, успіхів та всіляких гараздів.

Хай обминають вас тривоги,
Хай Бог дасть щастя на путі.
Хай світла, радісна дорога
Щасливо стелиться в житті.

Тож не старійте і не знайте
В житті ні смутку, ані бід,
У серці молодість плекайте,
Живіть до ста щасливих літ!

Бажаємо світлої радості й сили,
Ласкавої долі, добра і тепла,
Щоб ласку вам слало
небесне світило,
Здоров'ям наповнила рідна земля.

Що приготувати на Новий рік

Рецепти відомих кулінарок Білоцерківської громади

Певно, у кожної господині є своя «коронна» страва, якою вона залюбки частує рідних і гостей. Ми запитали відомих у Білоцерківській громаді кулінарок про те, що вони зазвичай готують до новорічного столу. Вони залюбки поділилися секретами майстерності.

Неймовірно смачний м'ясний салат

Тетяни Онопко (с. Бірки)

— Зазвичай готую корейську страву — м'ясний салат під назвою «М'ясо хе», — розповідає Тетяна Михайлівна. — Готувати його дуже просто. А поєднання м'яса й овочів робить салат дуже смачним та корисним. Єдина умова: м'ясо має бути ніжним, без прожилок. Беру свинячий балик.

Складові: 1 кг свинини; 2 середні морквини; 1 цибулина, 150 г олії, 2 стол. ложки 9%-го оцту, чорний і червоний перець, сіль за смаком.

М'ясо порізати на невеликі смужки (наче пальчики), й обсмажити на сковороді в олії, щоб побіліло. Перекласти в емальований посуд (каструлю).

Моркву натерти на тертушці для корейської моркви, цибулю порізати соломкою. Додати овочі до м'яса. Посолити, добре поперчити й полити оцтом, додати гарячу олію, в якій смажилось м'ясо. Усе гарно перемішати, зверху покласти гніт і залишити на 1 добу.

Фірмові млинці

Єфросинії Жеревчук (с. Бірки)

Складові: 0,5 л кип'яченого молока, 4 яйця, 2 стол. ложки цукру, 0,5 чайної ложки солі, 2 стол. ложки олії.

Спочатку розвести в молоці яйця, трохи збити, додати цукор і невеликими порціями борошно, потім олію. Після цього добре збити міксером. Виливати тісто черпаком на добре розігріту сковороду і смажити з обох боків.

Начинку можна взяти будь-яку: м'ясо, гриби, смажену капусту, сир із родзинками... Єфросинія Михайлівна зазвичай перемелює смажені потрухи, моркву й цибулю або збиває сир, яйце, родзинки і ваніль.

Потім викладає на сковороду млинці без начинки, звернувши млинці з начинкою у формі конвертиків, кілька шматочків масла й усе це злегка запікає у духовці.

Вергуни «Святкові»

Любові Луць (с. Балаклія)

Складові: 600 г борошна, 4 стол. ложки цукру, 1,5 стол. ложки сухих «Львівських дріжджів», 2 стол. ложки меду, 1 склянка молока, 1-2 яйця, 100 г сиру, близько 100 г олії, 50 г родзинок, дрібка солі, ванілін.

— Готую дріжджове тісто з 1 склянки борошна, 2 ложок цукру, сухих дріжджів та 1 склянки пряженого теплого молока, — ділиться рецептом Любов Петрівна. — Все перемішую та залишаю в

теплому місці хвилин на сорок. Коли опара підійде, додаю 1-2 яйця, збиті з 2 ложками цукру, 2 ложки розтопленого меду, 100 г сиру власного приготування або «Сиру Білоцерківського домашнього 5%», 1 столову ложку олії, ванілін на кінчику ножа, дрібку солі, 50 г родзинок та борошно «скільки візьме» (зазвичай близько 400-600 г). Вимішую тісто хвилин п'ять. Даю добре підійти. Потім знову вимішую і розкачую шаром завтовшки 3-5 мм. Тісто нарізаю на ромби, роблю діагональні надрізи посередині і в них просуваю одну з верхівок, вивертаю.

Розігріваю у пательні олію й обсмажую вергуни до золотистого кольору з обох боків. Гарячі вергуни поливаю розтопленим медом та посипаю подрібненим смаженим арахісом, а коли вихолонуть, посипаю цукровою пудрою.

Бюджетні курячі відбивні (дуже ситні й недорогі)

від Наталії Ананенко (с. Поділ)

Складові: 0,5 кг курятини, 1 стол. ложка соєвого соусу, 100 г відвареного язика, 100 г маринованої цибулі, 50 г твердого сиру, олія для смаження, трохи кетчупу.

Куряче м'ясо порізати на порційні шматки й відбити. Збризнати соєвим соусом, скласти один на оден у глибокий посуд і залишити маринуватися на 2 год.

Цибулю порізати й теж попередньо замаринувати, але всього на 30 хв. Для маринаду розчинити у воді 1 чайну ложку цукру й 2 ч. ложки оцту. Потім віджати й підсмажити.

Підзлегка просмажену відбивну покласти варений язик, порізаний соломкою, потім шар смаженої цибулі. Змастити кетчупом і притрусити потертим на тертушці твердим сиром. Запекти.

Варений язик можна замінити шариом грибів.

М'ясні рулети з печінкою

від Наталії Ананенко (с. Поділ)

Складові: 0,5 кг свинячої вирізки, 200 г сирі печінки, 1 цибулина, панірувальні сухарі й олія для смаження, сіль, перець за смаком.

Вирізку порізати на порційні шматки й відбити, як на відбивні. Посолити й поперчити. На середину кожного шматка покласти начинку: порізану й підсмажену цибулю та дрібно порізану сиру печінку. Сира печінка робить начинку надзвичайно соковитою. Скрутити кожен шматок рулетиком, обкачати у панірувальних сухарях і обсмажити.

Пиріг за рецептом бабусі

Єфросинії Жеревчук (с. Бірки)

Складові: 0,5 л молока, 50 г дріжджів, 300 г цукру, 500 г борошна, 5 яєць, 100 г масла, 50 г маргарину, 1 стол. ложка сметани, 1 стол. ложка олії.

Спочатку майстриня близько 15 хв. розводить у теплому молоці дріжджі й 2

стол. ложки цукру. Потім додає борошно. Має вийти рідке тісто, як на оладки. Воно стоїть 2 год., булькає, а потім осідає.

Після цього слід додати решту складових, при потребі — більше борошна й добре вимішати тісто. Єфросинія Михайлівна ще й вибаває його щонайменше 25 разів: високо піднімає й кидає на стіл.

Після цього накриває тісто рушником і ставить на водяну баню на 2-2,5 год.

Готове тісто розкачує, викладає у форму для випікання, зробивши бортики, кладе варення, а зверху накриває решіточкою з тіста. Випікає в духовці при температурі 250, потім 200 градусів.

Дивовижний фірмовий торт

Любові Каленчук (с. Білоцерківка)

Для бісквіту: 6 яєць, 1 склянка цукру, 1 склянка борошно, сік 1 лимона.

Для крему №1: пачка заварного крему, 100 г вершкового масла.

Для крему №2: 0,5 л бака згущеного молока, 300 г масла, 100 г печива крекер, 0,5 склянки подрібнених горіхів, 2 зефіри, 2 ківи.

— Зазвичай я печу великий торт — на увесь лист електричної духовки, — пояснює Любов Миколаївна. — Зі вказаних пропорцій виходить лише один бісквітний корж. А для торта потрібно два. Тому я беру вдвічі більше продуктів і по черзі збиваю та випікаю коржі. Але можна спекти й менший за розмірами торт.

Я не відділяю жовтки від білків. Додаю у яйця цукор, сік із 1 лимону й добре збиваю до білої піни. Потім обережно додаю борошно й продовжую збивати. Виливаю тісто на лист (у форму) й випікаю.

Коли бісквіт вихолоне, змащую кожен корж білим кремом. Його готую з брикету заварного крему з маслом. Хоча заварний крем можна приготувати самостійно, певно, в кожній господарки є свій рецепт. Тільки треба, щоб він був густим і не лише просочив коржі, а й залишився як прошарок.

Дркий крем коричневого кольору готую так: 0,5 л банку згущеного молока варю й збиваю з 300 г вершкового масла. Можна взяти вже зварене згущене молоко — «Іриску». Додаю близько 100 г подрібненого печива «Крекер», якщо згущенка рідка — то й більше. Різу на маленькі шматочки 2 зефіри, 2 ківи, подрібнюю (зазвичай ножем) горіхи. Має вийти досить густа коричнева маса.

Отже, на нижньому бісквітному коржі буде тоненький прошарок білого крему, потім багато коричневого крему, зверху іще один білий прошарок і нарешті ще один бісквітний корж. Зверху і з боків прикрасити торт можна як завгодно залежно від фантазії господині.

Різдвяна рисова бабка

Тетяни Онопко (с. Бірки)

Складові: 1 л молока, 2 склянки рису, 1 склянка цукру, 7—8 яєць, родзинки.

Рис зварити до напівготовності, додати родзинки й добре збити яйця з цукром. Викласти у змащену жиром форму й запікати 40—45 хв. у духовці.